

Izba odwoławcza

(2007/C 269/73)

W dniu 19 września 2007 r. Sąd Pierwszej Instancji postanowił, że w skład izby odwoławczej, w okresie od dnia 25 września 2007 r. do dnia 30 września 2008 r. wchodzić będą: prezes Sądu oraz po czterech prezesów izb na zmianę.

Kryteria przedzielania spraw do izb

(2007/C 269/74)

W dniu 25 września 2007 r. Sąd Pierwszej Instancji ustanowił zgodnie z art. 12 regulaminu następujące kryteria przydzielania spraw do izb, na okres od dnia 25 września 2007 r. do dnia 30 września 2008 r.:

1. Odwołania od orzeczeń Sądu do spraw Służby Publicznej przydziela się z chwilą wniesienia wniosku izbie odwoławczej, z zastrzeżeniem możliwości późniejszego zastosowania art. 14 i 51 regulaminu.
2. Sprawy inne niż te, o których mowa w ust. 1 przydziela się z chwilą wniesienia skargi do izb złożonych z trzech sędziów, z zastrzeżeniem możliwości późniejszego zastosowania art. 14 i 51 regulaminu.

Sprawy, o których mowa w niniejszym ustępie rozdziela się między izby według trzech odrębnych porządków, ustalanych zgodnie z kolejnością rejestracji spraw w sekretariacie:

— dla spraw dotyczących stosowania reguł konkurencji odnoszących się do przedsiębiorstw, przepisów dotyczących pomocy udzielanej przez państwa oraz przepisów dotyczących handlowych środków ochronnych;

— dla spraw z dziedziny prawa własności intelektualnej, o których mowa w art. 130 § 1 regulaminu;

— dla pozostałych spraw.

W ramach wspomnianych porządków obie izby obradujące w składzie trzech sędziów złożone z czterech sędziów będą uwzględniane po dwa razy przy co trzeciej zmianie.

Prezes Sądu może odstąpić od tych porządków w celu uwzględnienia powiązania niektórych spraw lub w celu zapewnienia zrównoważonego podziału pracy.

Wyznaczenie sędziego zastępującego prezesa przy rozpatrywaniu wniosków o zarządzanie środkami tymczasowymi

(2007/C 269/75)

W dniu 19 września 2007 r. zgodnie z art. 106 regulaminu Sąd Pierwszej Instancji postanowił, że w okresie od dnia 18 września 2007 r. r. do dnia 30 września 2008 r. sędzia J.D. Cooke zastępować będzie prezesa Sądu przy rozpatrywaniu wniosków o zarządzanie środkami tymczasowymi w razie nieobecności prezesa lub niemożności uczestniczenia przez niego w obradach.

Jednak dla spraw w przedmiocie środków tymczasowych, dla których odbyło się przesłuchanie lub zakończono przeprowadzenie dowodu przed dniem 17 września 2007 r., sędziowie wyznaczeni na okres od dnia 1 października 2006 r. do dnia 17 września 2007 r. (Dz.U. 2006, C 190, str. 15 i Dz.U. 2007, C 155, str. 19) pozostają właściwymi do złożenia podpisu na postanowieniach w tych sprawach po dniu 17 września 2007 r.

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 27 września 2006 r. — W. Pelle i E.R. Konrad przeciwko Komisji(Sprawa T-8/95 i T-9/95) ⁽¹⁾

(Odpowiedzialność pozaumowna — Mleko — Dodatkowa opłata wyrównawcza — Ilość referencyjna — Rozporządzenie (EWG) nr 2187/93 — Odszkodowanie na rzecz producentów — Zawieszenie biegu przedawnienia)

(2007/C 269/76)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Wilhelm Pelle (Kluse-Ahlen, Niemcy) i Ernst-Reinhard Konrad (Löllbach, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci B. Meisterernst, M. Düsing, D. Manstetten, F. Schulze i W. Haneklaus)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej Komisja (przedstawiciele: początkowo A. Brautigam i A.-M. Colaert, a następnie A.-M. Colaert, pełnomocnicy) oraz Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: B. Booß i M. Niejahr, pełnomocnicy a następnie T. van Rijn i M. Niejahr, wspierani początkowo przez adwokatów H.-J. Rabego, G. Berrischa i M. Núñez-Müllera)

Przedmiot sprawy

Skargi o odszkodowanie, na podstawie art. 178 traktatu WE (obecnie art. 235 WE) i art. 215 akapit drugi traktatu WE (obecnie art. 288 akapit drugi WE), z tytułu szkody poniesionej przez skarżących wskutek stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 857/84 z dnia 31 marca 1984 r. dotyczącego zasad zastosowania opłaty określonej w art. 5c rozporządzenia (EWG) nr 804/68 w sektorze mleka i przetworów mlecznych (Dz.U. L 90, str. 13), uzupełnionego rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 1371/84 z dnia 16 maja 1984 r. ustanawiającym szczegółowe zasady stosowania dodatkowej opłaty wyrównawczej określonej w art. 5c rozporządzenia nr 804/68 (Dz.U. L 132, str. 11).

Sentencja wyroku

- 1) Nakazuje się Radzie i Komisji naprawienie szkody poniesionej przez Wilhelma Pellego oraz Ernsta-Reinharda Konrada w wyniku stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 857/84 z dnia 31 marca 1984 r. dotyczącego zasad zastosowania opłaty zgodnie z art. 5c rozporządzenia (EWG) nr 804/68 w sektorze mleka i przetworów mlecznych, uzupełnionego rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 1371/84 z dnia 16 maja 1984 r. ustanawiającym szczegółowe zasady stosowania dodatkowej opłaty wyrównawczej określonej w art. 5c rozporządzenia nr 804/68, ponieważ rozporządzenia te nie przewidywały przyznania ilości referencyjnej producentom, którzy wykonując zobowiązanie podjęte na podstawie rozporządzenia Rady (EWG) nr 1078/77 z dnia 17 maja 1977 r. wprowadzającego system premii z tytułu niewprowadzania do obrotu mleka i przetworów mlecznych oraz z tytułu konwersji stad mlecznych, nie dostarczali mleka w roku przyjętym jako referencyjny przez dane państwo członkowskie.
- 2) Nakazuje się naprawienie szkody poniesionej przez W. Pellego, skarżącego w sprawie T-8/95, w wyniku stosowania rozporządzenia nr 857/84 w okresie od dnia 5 grudnia 1987 r. do dnia 28 marca 1989 r.
- 3) Nakazuje się naprawienie szkody poniesionej przez E.R. Konrada, skarżącego w sprawie T-9/95, w wyniku stosowania rozporządzenia nr 857/84 w okresie od dnia 27 listopada 1986 r. do dnia 28 marca 1989 r.
- 4) Strony przekażą Sądowi w terminie sześciu miesięcy od dnia ogłoszenia niniejszego wyroku wysokości należnych kwot ustalonych w drodze ugody.
- 5) W razie braku porozumienia, strony przekażą Sądowi w tym samym terminie swe wnioski wraz z proponowanymi kwotami.
- 6) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

(¹) Dz.U. C 132 z 28.5.2005.

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 17 września 2007 r. — Akzo Nobel Chemicals i Akcros Chemicals przeciwko Komisji

(Sprawy połączone T-125/03 i T-253/03) (¹)

(Konkurencja — Postępowanie administracyjne — Uprawnienia kontrole Komisji — Dokumenty przejęte w trakcie kontroli — Ochrona poufności korespondencji między adwokatami i klientami — Dopuszczalność)

(2007/C 269/77)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Akzo Nobel Chemicals Ltd (Hersham, Walton on Thames, Surrey, Zjednoczone Królestwo) i Akcros Chemicals Ltd (Hersham) (przedstawiciele: adwokaci C. Swaak, M. Mollica i M. van der Woude)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: początkowo R. Wainwright i C. Ingen-Housz, następnie F. Castillo de la Torre i X. Lewis, pełnomocnicy)

Interwenienci popierający żądania strony skarżącej: Conseil des barreaux européens (CCBE) (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: J. Flynn, QC); Algemene Raad van de Nederlandse Orde van Advocaten (Haga, Niderlandy) (przedstawiciele: adwokaci O. Brouwer i C. Schillemans); European Company Lawyers Association (ECLA) (Bruksela) (przedstawiciele: adwokaci M. Dolmans i K. Nordlander oraz J. Temple Lang, solicitor); American Corporate Counsel Association (ACCA) — European Chapter (Paryż, Francja) (przedstawiciele: adwokat G. Berrisch oraz D. Hull, solicitor); International Bar Association (IBA) (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciel: adwokat J. Buhart)

Przedmiot sprawy

W pierwszej kolejności, żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C (2003) 559/4 z dnia 10 lutego 2003 r., a w razie konieczności także decyzji Komisji C (2003) 85/4 z dnia 30 stycznia 2003 r., nakazującej spółkom Akzo Nobel Chemicals Ltd, Akcros Chemicals Ltd i Akcros Chemicals oraz odpowiednio ich spółkom zależnym poddanie się kontroli na podstawie art. 14 ust. 3 rozporządzenia Rady nr 17 z dnia 6 lutego 1962 r., pierwszego rozporządzenia wprowadzającego w życie art. [81 WE] i [82 WE] (Dz.U. 1962, 13, str. 204) (sprawa COMP/E-1/38.589), jak również żądanie nakazania Komisji zwrotu niektórych dokumentów przejętych w ramach spornej kontroli oraz zakazania jej wykorzystania ich treści (sprawa T-125/03), a w drugiej kolejności, żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C (2003) 1533 wersja ostateczna z dnia 8 maja 2003 r., oddalającej wniosek o ochronę tych dokumentów na podstawie poufności korespondencji między adwokatami i klientami (sprawa T-253/03).